

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΥΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
ἰὰ τὰ δημόσ. & δημοτ. γραφεῖα » 20.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτῆσ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
Ἐκδίδονται
δὲς τῆς ἐβδομάδος.

Διὰ τὰ δικαστικά ἐγγράφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Βαρὺ πένθος ἄπασαν ἐπισκιάζει τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, στερηθεῖσαν ἀνδρὸς πολιτικοῦ, τοῦ Ἀλεξάνδρου Κουμουνδούρου, τριακοναετείαν ὅλην τὸν βίον αὐτοῦ ἀφιερῶσαντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐαυτοῦ πατρίδος, καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ δικαστικοῦ λειτουργοῦ εἰς τὰ ἀνώτατα τῆς πολιτείας ἀξιώματα ἀνελθόντος.

Ὁ Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος κατήγετο ἐξ οἰκογενείας εὐπατριδῶν, τοῦ προπάππου αὐτοῦ διατελέσαντος ἡγεμόνος τῆς Μάνης. Ὁ τούτου δὲ υἱὸς Κωνσταντῖνος, ἀνήκων εἰς τοὺς μεμνημένους τὰ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἀπηγγονίσθη εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τούτου δὲ υἱὸς ἦν ὁ Σπύρος (Γαλάνης διὰ τοὺς γαλανοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπικληθεὶς) πατὴρ τοῦ Α. Κουμουνδούρου, ταγματάρχης τῆς φάλαγγος, ὁ εἰς τὸν Δῆμον Εὐας τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας ἐγκατασταθεὶς.

Ὁ Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος ἐξεπαιδεύθη ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ τὰ νομικὰ, καὶ τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐξήσκησεν εἰς Καλάμας. Κατὰ τὸ 1841 ἐστράτευσεν εἰς Κρήτην μετὰ τοῦ Βουρδουμπάκη καὶ ἡγωνίσθη γενναίως, κινδυνεύσας μάλιστα νὰ αἰχμαλωτισθῇ ἂν μὴ ἐξηπάτα τοὺς τούρκους εἰς ὑλοτόμον μεταμφιεσθεὶς.

Ὁ Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης ἔδωκεν αὐτῷ εἰς γάμον τὴν θυγατέρα του, ἐξ ἧς ἔσχε δύο τέκνα, τὸν ἡδὴ βουλευτὴν Κωνσταντῖνον καὶ τὴν ἀποθανοῦσαν θυγατέρα του Μαρίαν.

Κατὰ τὴν μεταπολίτευσιν τοῦ 1843 ἐξελέγη πληρεξούσιος, ἀλλ' ἡ συνέλευσις ἠκύρωσε τὴν ἐκλογὴν του, καθ' ὃ ἀντιπάλου τοῦ πανισχύρου τότε ἐν Μεσσηνίᾳ Περρωτοῦ. Κατὰ τὸ 1848 συνδυάζεται μετὰ τοῦ Περρωτοῦ, ἀλλ' ἡ τῆς Κυβερνήσεως παρέμβασις ἀνέδειξε βουλευτὰς τοὺς ἀντιθέτους αὐτοῖς. Κατὰ τὸ 1848 συντελέσας εἰς τὴν καταστολὴν τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Φθιώτιδι, ἐτιμῆθη μὲ τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος. Τὸ 1849 ἀπέθανεν ἡ σύζυγός του.

Κατὰ τὸ 1850 ἐξελέγη τὸ πρῶτον ὡς βουλευτῆς ἀντιπολιτευόμενος καὶ ἔκτοτε ἡ μετὰ τοῦ Περρωτοῦ φιλία του συνεδέθη στενωτέρον δι' ἐπιγαμίας, γενομένου γαμβροῦ τοῦ Περρωτοῦ, νυμφευθέντος δὲ τὴν θυγατέρα του Εὐθυμίαν.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἐν τῇ Βουλῇ εἰσόδου του, ἐδείκνυνεν ὅτι ταχέως θὰ εὐρυνθῇ ὁ περὶ αὐτοῦ πολιτικὸς κύκλος, καὶ ὅτι μέλλει νὰ εὐδοκιμήσῃ ἐν τῇ πολιτικῇ σταδιοδρομίᾳ. Ἀνὴρ συνετός, ζωηρὸς καὶ εὐθυμὸς, πεποικισμένος διὰ δυνάμειν λόγου καὶ χάριτος, ταχέως εἴλυσσε περὶ ἐαυτὸν πολλοὺς φίλους, ὁ δὲ χαρακτήρ αὐτοῦ ταχέως διαπλασθεὶς πρὸς τὰς πολιτικὰς εὐστροφίας τὸν ἀνέδειξε μετὰ μικρὸν (1855) πρόεδρον τῆς Βουλῆς. Ἡ εὐνοία δὲ τῆς βασιλίσσης Ἀμαλίας, διότι τάχιστα διέγνω ὅτι ὤφειλε νὰ ἦνε φιλοβασιλικὸς, τὸν ἀνέδειξε κατὰ τὸ 1856 ὑπουργὸν τῶν οικονομικῶν, ἀλλὰ δὲν ἤρκετο εἰς τοῦτο, ὁ πόθος αὐτοῦ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν πρωθυπουργίαν, καὶ διὰ τοῦτο διηνέχθη πρὸς τὸν Βούλγαρην.

Κατὰ τὸ 1861 ἀποκλεισθεὶς τῶν ὑποψηφίων τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποτυχὼν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς συνετάχθη τοῖς ἐπαναστάταις καὶ διετέλεσε τοιοῦτος μέχρι τῆς μεταπολιτεύσεως τοῦ 1862. Κατὰ τὸ 1865 ἐγένετο τὸ πρῶτον πρωθυπουργός, ἀλλὰ μέχρι τοῦ 1876 ἢ ἐν τῇ πρωθυπουργίᾳ διαμονή του ἦτο πολλάκις ὀλιγοχρόνιος διὰ τὴν ἀστασίαν τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1876 μέχρι τοῦ 1882 αὐτὸς ἐνέμεινεν ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἐθνους καὶ εἰς αὐτὸν ὀφείλονται τὰ τελευταῖα ἐν Ἑλλάδι γεγονότα, ὧν τὸ σπουδαιότερον ἡ προσάρτησις τῆς Θεσσαλίας τῇ ἐλευθερᾷ Ἑλλάδι.

Τοιοῦτος ἐν συνόψει ὁ βίος τοῦ ἐπιφανοῦς ἀνδρός, ἐν ᾧ Πατρίς σήμερον πενθεῖ λίαν δικαίως, διότι ἡ κακὴ μοῖρα τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπιτρέπει νὰ μακροβιώσωσιν οἱ κράτιστοι τῶν πολιτικῶν αὐτῆς ἀνδρῶν, οἵτινες οὔτε αὐτομάτως οὔτε ἐκ τοῦ προχείρου νὰ ἀναδειχθῶσι μέγιστοι εἶνε δυνατόν, ἀλλὰ ἀπαιτεῖται χρόνος ὅπως μορφωθῶσι καὶ παγιώσωσιν ἀρχὰς πολιτικὰς καὶ κόμματα. Ἐν τούτοις γόνυ κάμπτοντες πρὸ τῆς ἀνεξερευνήτου βουλῆς τοῦ Ὑψίστου δεόμεθα ὅπως, ὁ Θεὸς ὁ τῆς Ἑλλάδος κηδόμενος ἀναπαύσῃ τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἐν σκηναῖς δικαίων, καταπέμψῃ δὲ κεδνὰ βουλευτάτα τοῖς λοιποῖς ἀντιπροσώποις τοῦ Ἐθνους, οὕτως, ὥστε νὰ μὴ ἀναγκασθῇ ἡ Πατρίς θρηνοῦσα νὰ ἀναμνησθῇ τῶν ἀποικοιμένων ἐνδόξων αὐτῆς τέκνων, ἐὰν οἱ ἐπίγονοι μὴ κατορθώσωσι νὰ ἀποδείχθωσιν κρείττονες αὐτῶν ἢ τοῦλάχιστον ἐνάμιλλοι, τῶν πολιτικῶν αὐτῶν ἀρετῶν καὶ πλεονεκτημάτων.

Τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα ἐπεμψεν ὁ κ. Δήμαρχος πρὸς τὴν χήραν Α. Κουμουνδούρου ἀπὸ τῆς θανάτου αὐτοῦ:

*Εὐθυμία Κουμουνδούρου καὶ λοιπὰ μέλη
οἰκογενείας*

Μέγα πένθος κατέλαβε τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἐξόχου ἀνδρός. Ἡ στέρησις τοῦ ἀναγκνυρίζεται παρὰ πάντων ὡς Ἐθνικὸν δυστύχημα. Ὁ Ὑψίστος δώῃ εἰς τὸ ἔθνος παραμυθίαν ἐν τῇ συμπνοίᾳ τῶν ἐπιτετραμμένων τὰς τύχας αὐτοῦ.

Δ. ΒΑΦΙΑΔΑΚΗΣ

Δήμαρχ. Ἐρμουπόλεως

Ὁ ἀξιότιμος δήμαρχος τῆς πόλεως ἡμῶν ὡς ἀφίκατο ἡ ἀπαισία ἀγγελία τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Α. Κουμουνδούρου, συγκαλέσας τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Φιλοπτώχου Ἑταιρίας καὶ τὰ μέλη τῆς Κοσμητείας τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παίδων, παρεκάλεσεν αὐτὰ ὅπως συναινέσωσι νὰ ματαιωθῇ ὁ κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς πόλεως μέλλων νὰ δοθῇ χορὸς χάριν τῶν φιλανθρωπικῶν τούτων ἰδρυμάτων, καθόσον τοῦτο ἀπῆται τὸ πένθιμον τῆς ἡμέρας. Οἱ συμπολίται ἡμῶν οὗτοι, καίτοι πολλὰ εἶχον δαπανήσῃ πρὸς παρασκευὴν τοῦ χοροῦ, καθ' ὃν εἰς ἐπτακοσίους ὑπελογίζοντο οἱ μέλλοντες νὰ λάβωσι μέρος, ἀσμένως ἀπεδέξαντο τὴν πρότασιν ταύτην, ἥτις ἀντὶ τῆς προσδοκωμένης ὠφελείας εἰς τὰ φιλάνθρωπα ἰδρύματα, ζημίαν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ταῖς ἐπήγαγεν. Ἐν τοσοῦτῳ ὑπερίσχυσε ἡ ἀγάπη καὶ ὁ σεβασμὸς τῆς πόλεως ὑπὲρ τοῦ πολυτίμου ἀνδρός πάσης ἄλλης ιδέας καὶ τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς διασκεδάσεως, τοῦτο δὲ κυρίως τιμᾷ τὴν πόλιν ἡμῶν διὰ τὰ αἰσθητά αὐτῆς καὶ ἐνδεικνύει τὸ μέγεθος τῆς θλίψεως αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ ἀποβιώσαντος πολιτικοῦ ἀνδρός.

Μετὰ τοῦτο συνεκάλεσεν εἰς ἑκτακτον συνεδρίσιν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ὅπερ προθύμως συνελθὼν ἐξέδωτο τὸ ἐπόμενον ψήφισμα, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου αὐθημερὸν διεβίβασε πρὸς τὴν χήραν τοῦ ἀειμνήστου Κουμουνδούρου, δ' ἰδίου συλλυπητηρίου ἐγγράφου, ὅπερ ἐπίσης δημοσιεύομεν.

Ἀριθ. 570.

Δεκ. 488.

Πρὸς τὴν Κυρίαν

Εὐθυμία Χήραν Ἀλεξάνδρου Κουμουνδούρου

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Δήμου Ἐρμουπόλεως, ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ πολίτου ἡμῶν συζύγου, μεγάλου δὲ πολίτου τῆς Ἑλλάδος Ἀλεξάνδρου Κουμουνδούρου, συνελθὼν ἑκτάως εἰς συνεδρίσιν σήμερον καὶ διερμηνεύον τὰ ἀλλαγὴν τῆς πόλεως συναίσθημα ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ταύτῃ συμφορᾷ, ἐξέδωτο τὸ συνημμένον ψήφισμα, δι' οὗ ἐκφράζονται ὑμῖν καὶ πάσῃ τῇ οἰκογενείᾳ τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐπιστέλλων ὑμῖν οὐ μόνον συμμερίζομαι τὴν ἐπὶ τῷ ἀτυχήματι τούτῳ θλίψιν ὑμῶν, ἀλλὰ βαρυπενθῶ, καὶ ὡς Δήμαρχος τῆς πόλεως καὶ προσωπικὸς φίλος τοῦ κλεινοῦ ἀνδρός, ἐκφράζω

ἰδίᾳ τὰ συλλυπητήριά μου πρὸς ὑμᾶς καὶ πάσαν τὴν οἰκογένειαν ὑμῶν.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου, τῇ 26 Φεβρουαρίου 1883.

Ὁ Δήμαρχος
Δ. ΒΑΦΙΑΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. 284.

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΕΤ'.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἐρμουπόλεως

Συγκείμενον ἐκ τῶν κάτωθι ὑπογεγραμμένων μελῶν αὐτοῦ.

Συνεδριάσαν σήμερον ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ, παρόντος καὶ τοῦ Δημάρχου κ. Δημητρίου Βαφιαδάκη.

Ἀκροασάμενον τοῦ κ. Δημάρχου ἐκθεμένου τὰ ἐπόμενα: «Χθὲς τὸ ἐσπέρας ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ ἐπιφανὴς τῆς Ἑλλάδος πολιτικὸς ἀνὴρ Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος. Τὴν λυπηρὰν ταύτην εἰδήσιν γνωστοποιῶν ὑμῖν προτείνω ὅπως ἐκφρασθῶσι τῇ οἰκογενείᾳ αὐτοῦ τὰ συλλυπητήρια τοῦ Δήμου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ κλεινοῦ τούτου τῆς Ἑλλάδος πολίτου».

Ἀποδεχόμενον καθ' ὁλοκληρίαν τὴν πρότασιν τοῦ κ. Δημάρχου, καὶ διερμηνεύον τὴν θλίψιν ἥτις κατέλαβε τὴν καρδίαν παντὸς Ἐρμουπολίτου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐπιφανοῦς τούτου πολιτικοῦ ἀνδρός Ἀλεξάνδρου Κουμουνδούρου, παμψηφεί δὲ ἀποφαινόμενον.

Ψηφίζει:

Α') Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Δήμου τῇ σεβαστῇ χήρᾳ αὐτοῦ Εὐθυμίᾳ Α. Κουμουνδούρου καὶ ἀπάσῃ τῇ οἰκογενείᾳ.

Β') Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ, εἴτε παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου, εἴτε παρὰ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει βουλευτῶν τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας.

Τῷ κυρίῳ Δημάρχῳ ἀνατίθεται ἡ τε ἐκτέλεσις τῶν ἐψηφισμένων καὶ ἡ ἀποστολὴ ἐπισήμου ἀντιγράφου τοῦ παρόντος ψηφίσματος τῇ πενθούσῃ οἰκογενείᾳ.

Ἐγένετο ἐν Ἐρμουπόλει, τῇ 26 Φεβρουαρίου 1883.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον

Ὁ πρόεδρος

Ἐμ. Σαλοδωτρός
Νικόλαος Χειλᾶς
Νικόλ. Πισσίας
Γ. Βουτζίνας
Παν. Μαρκόπουλος
Στ. Ζερβουδάκης
Εὐστ. Κεχαγιάς
Δημ. Γλύκας

Ὁ πρωτοκολλιστὴς

Ἐμ. Ἐλευθεριάδης
Μιχαὴλ Πισσίας
Γεώργ. Ποσειδῶν
Νικόλ. Παπαδάμ.
Πέτρ. Κοσμοπούλης
Ζωρ. Τσερλέντης
Α. Μαυρογορδάτος

Καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ζωηρότατα ἐξεδηλώθη ἡ θλίψις τοῦ ἔθνους ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐριτίμου ἀνδρός, συγκαλεσθείσης ἑκτάκτως παρὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς, καὶ καθ' ἣν προηγόρει μὲν οὗτος προτείνων ὅπως ἀποδοθῶσιν ἑκτακτοὶ καὶ πρωτοφανεῖς τιμαὶ εἰς τὸν ἐξόχον ἀνδρα, πολλὰ δὲ καὶ συγκινητικώτατα μετ' αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βήματος ὁμίλησεν ὁ κ. Τρικούπης, καταλήξας ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἀναλάβῃ τὴν φροντίδα τῆς κηδείας τοῦ νεκροῦ καὶ τιμῇ αὐτὸν διὰ πάσης ἐξαιρετικῆς τιμῆς. Οἰκτρὰ δὲ καὶ ἐλεεινολογίας ἄξια ἐχαρακτήρισθη παρὰ πάντων ἡ πρότασις τοῦ κ. Θ. Δεληγιάννη ὅπως

οὐχὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις σκερθῇ κατ' ἰδίαν περὶ τῆς κηδείας τοῦ ἐπιφανοῦς ἀνδρός, ὡσεὶ ἐπρόκειτο καὶ κατὰ τὴν ὥραν κατ' ἡν συμπαῖν τὸ ἔθνος πένθει, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι μόνον ἡ ἀντιπολίτευσις αἰσθάνεται τὸ πένθος. Ἀλλὰ τοῦτον εὐγενῶς καὶ τομώτατα ἀνεσκεύασεν ὁ ἐντιμὸς βουλευτῆς Ἀθ. Πετμεζῆς, ἀποδείξας παραλογιζόμενον τὸν θρηνητικὸν κληροκόμον.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ «ΠΑΝΟΠΗΣ»

ΑΘΗΝΗΣ, τῇ 1ῃ Μαρτίου 1883, ὥρα 3ῃ μ. μ.

Ἡ κηδεὶα τοῦ Κουμουνδούρου

Δίαν συντόμως καὶ ταχεῖα χειρὶ πειρώμαι νὰ παρῶσχω τῇ φίλῃ «Πανόπῃ» ἀμυδράν τινα ἐξεκλόνισιν τῆς ἐκτάκτου ἐπικηδείου τελετῆς, ἣν ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος, ἐτέλεσεν ἐν βαθεῖ πένθει, πρὸς τιμὴν τῆς μνήμης ἐξόχου πολιτευτοῦ, πολλάκις τὰ κοινὰ μετὰ περινοίας καὶ δεξιότητος διαχειρισσαμένου.

Ἀπὸ τῆς πρώτης σήμερον πένθιμον ἤχον ἀνὰ τὴν πόλιν πᾶσαν μεταδίδουσιν οἱ κώδωνες ἀπασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Ἡ πόλις σύμπασα εὐρίσκεται ἐν κινήσει καὶ αἱ ὁδοὶ γέμουσιν ἀνθρώπων ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ πάσης τάξεως.

Αἱ ὁδοὶ ἰδίως τοῦ «Πειραιῶς», «Αἰόλου» καὶ «Ἐρμού» εἶναι κατὰ μέτρον κόσμου. Πλείστα τῶν ἰδιωτικῶν οἰκιῶν καὶ καταστημάτων εἶναι περιβεβλημένα μελανοῖς παραπετάσμασιν, ἐφ' ὧν διακρίνονται τ' ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐπισήμου νεκροῦ, ἐνιαχοῦ δὲ φαίνεται ἀνηρτημένη ἡ εἰκὼν αὐτοῦ μετὰ μικρῶν στεφάνων. Ἐξαιρετικῶς ποιοῦμαι μνείας τῶν καταστημάτων ἐπὶ τῆς Αἰολικῆς ὁδοῦ, τοῦ τῆς κυρίας Λιζιέ, οὗ οἱ ἐξῶστα μελανοῖς κεκοσμημένοι ἐριούχοις φέρουσι καὶ τὰς γαλλικὰς καὶ ἐλληνικὰς σημαίας ἐν πένθει ἐνδεδυμένους, τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Γαλλίας» καὶ τοῦ «Στέμματος», τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τοῦ φωτογραφείου Π. Μωραΐτου καὶ τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν. Ἐπὶ τῆς τοῦ «Ἐρχουσχοεῖου» τοῦ κ. Λιζιέρη, τῶν παρὰ τὴν Καπνικαρχικοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν Φυρσοχοεῖου ἀδελφῶν Μαζῆλλον κομψῶς περιβεβλημένων τὴν μέλαιναν στολὴν. Ἐν γένει ἀπαντα τὰ καταστήματα τῶν τριῶν ὁδῶν εἶναι κεκλεισμένα καὶ τὰ πλείστα διὰ μελανῶν κεκατοῦ καταστήματος τῆς ὑποδιευθύνσεως τῆς Ἑλλην. Ἀτμοπλοίας.

Τῇ 9ῃ π. μ. ἡ πλατεῖα τῆς «Ἐλευθερίας», ἐφ' ἧς ὁ τοῦ μεγάλου νεκροῦ οἶκος, πενθίμως καὶ οὕτως ἐνδεδυμένοι, ἦτο πλήρης λαοῦ. Οἱ φανοὶ τῶν τριῶν ὁδῶν καὶ ἄλλων, διὰ μελανοῦ κεκαλυμμένοι ὑφάσματα, πρὸς ἐνδειξὴν ἐξόχου πένθους, ἦσαν ἀνημμένοι. Οἱ ἐξῶστα καὶ τὰ παράθυρα τῶν τριῶν ὁδῶν κλονοῦνται σχεδὸν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν θεατῶν, ἐν οἷς τὴν πλειοψηφίαν ἔχουσιν, ὡς εἰκός, αἱ κυρίαι, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ αἱ ὁροφαὶ τῶν οἰκιῶν χρησιμεύουσιν εἰς τοὺς μᾶλλον περιέργους τῶν θεατῶν.

Τῇ 10ῃ τὰ διάφορα τῆς ἐνταῦθα φρουρᾶς σώματα ἔρχονται παρατασσόμενα πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ ἐπισήμου ἀνδρός, διακρινόμενου μεταξὺ τούτων τοῦ κίτρι-

νοφόρου λόχου τῶν Εὐελπίδων.

Περὶ τὴν 10 1/2 φαίνεται κατερχομένη τὴν ὁδὸν Πειραιῶς ἡ νεκροφόρος τοῦ φρουραρχείου ὑπὸ ἐξυμνήν μελανοφορούντων ἵππων, ἧτις καὶ ἴσταται κατὰ τῆς πενθίμου οἰκίας. Τὴν αὐτὴν ὥραν ἔρχονται ἐν σώματι οἱ βουλευταὶ, ἐν στολῇ παρουσιάσεως, προηγούμενου τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, δὲν λείπουν δ' ἐκ τούτων ἀμφοτέρω οἱ τῆς Λαρίσσης ὁθωμανοὶ βουλευταὶ. Συγχρόνως φθάνει περὶ τὴν 11ην τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ οἱ φανοὶ καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα. Τὴν 11ην ἀκριβῶς, ἀκουσθέντος καὶ τοῦ κρότου τοῦ κατ' ὥραν ῥιπτομένου κανονοβολισμοῦ, τὰ στρατιωτικὰ σώματα φέρουσιν ὅπλα, καταβιβάζεται δὲ τότε ὁ νεκρὸς φερόμενος ἐπ' ὤμων ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του. Ἀμέσως δ' ἄρχεται ἡ ψαλμωδία τῶν ψαλτῶν καὶ ἐκκινεῖ ἅπανα ἡ ἐπικηδεία συνάθροισις κατὰ τὴν ἐπομένην ἀκριβῶς σειρὰν καὶ τάξιν.

Προηγείται τὸ κάλυμμα τοῦ φερέτρου, ἔπονται δὲ ἐνωμοτῖα ἐρίππων χωροφυλάκων, τὰ ἐξαπτέρυγα καὶ οἱ φανοὶ τῆς Μητροπόλεως. Μετὰ ταῦτα βαδίζουσιν ἐν πενθίμῳ περιβολῇ οἱ φέροντες τοὺς στεφάνους, βαρυτίμους, κομψοὺς καὶ ἀπείρους τὸν ἀριθμὸν. Εἶτα ἔπεται ἡ μεγάλη τῆς φρουρᾶς μουσικὴ καὶ ἡ τοῦ πυροβολικοῦ. Μετὰ ταύτην βαδίζουσι δύο γέροντες ἀγωνισταί, τούτοις δ' ἔπονται ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πυροβολικοῦ καὶ οἱ διάφοροι ἀξιωματικοὶ τῆς ἐνταῦθα φρουρᾶς ἐν μεγάλῃ καὶ ἐπιδεικτικῇ στολῇ. Εἶτα ἀκολουθοῦσιν ἐν σώματι τὰ μέλη τοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσοῦ», ἡ μουσικὴ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζῆ-Κώστα καὶ τὰ ὄρφανὰ, οἱ μαθηταὶ τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς, πάντες οἱ ψάλται τῶν ἐνταῦθα ἐκκλησιῶν, περὶ τοὺς πενήντηντα ἱερεῖς, λευκοὺς ἀμφίους περιβεβλημένοι, εἰς δύο στίχους. Ἀμέσως ἔπονται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἱκανοὶ ἐκ τοῦ κλήρου, μεθ' οὓς ἔπεται ὁ νεκρὸς ἐπὶ τοῦ φερέτρου, βασταζόμενος, ὡς προεῖπον, ἐπ' ὤμων καὶ οὐ τὰς ταινίας κρατοῦσιν ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Λομβάρδος, ὁ στρατηγὸς Σκαρλάτος Σούτσος καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Τρικούνης. Τοῦ φερέτρου μικρὸν πρὸς τὰ ἔμπροσ βαίνουσιν ἐν στολῇ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, φέροντες τὰ διάφορα παράσημα, ἐξ ὧν τὰ πλείστα μεγαλόσταυροι. Εὐθὺς μετὰ τὸ φέρετρον βαίνουσιν ἡ σεβαστὴ καὶ ἀπαρμύθητος χήρα τοῦ ἐξόχου νεκροῦ στηριζομένη εἰς τοὺς βραχιόνας τοῦ πρεσβυτέρου υἱοῦ Κωνσταντ. Κουμουνδούρου καὶ τοῦ συγγενοῦ Ν. Μισυρλῆ, ταῦτοις ἔπεται ἀμέσως ἡ μονογενὴς καὶ κατατεθλιμμένη θυγάτηρ, ἐρειδομένη ἐπὶ τῶν βραχιόνων τοῦ νεωτέρου αὐτῆς ἀδελφοῦ Σπυρίδωνος καὶ τοῦ ἀρχαίου πολιτικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ φίλου κ. Γ. Ζηνοπούλου, Βουλευτοῦ Ἐυρυτανίας. Τούτους ἀκολουθοῦσιν οἱ Ὑπουργοί, ἱκαναὶ κυρίαι, οἱ βουλευταὶ, τὰ μέλη τῶν Συλλόγων, ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ πληθὺς λαοῦ, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν λοιπῶν Γυμνασίων καὶ παιδευτηρίων, ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κτλ.

Τότε φαίνεται πένθιμος ἀμαξία, συρομένη ὑπὸ μελανοῖς ὑφάσμασι, περιβεβλημένων ἵππων, ἧτις βαρύντατον δεικνυσιν ἐν τῇ συνόλῳ πένθος. Ἡ ἀμαξία αὕτη ἀνήκει, ὡς ἤκουσα, τῇ πενθούσῃ οἰκογενεῖ ἢ ἄλλῃ τινι φιλικῇ. Ταύτῃ ἔπεται Βασιλικὴ ἀμαξία. Τὴν ὄλαν ἀκολουθοῦν ἐκατέρωθεν περικλείει ὁ στρατὸς, ἦ

λόχος τῶν Εὐελπίδων, οἱ σκαπανεῖς, οἱ πεζοὶ, δύο πυροβολορχαὶ μετὰ τῶν πυροβόλων καὶ ἑλὴ ἱππικοῦ. Οὕτω λήγει πᾶσα ἡ παράταξις.

Τῇ 12 1/4 ἐφάνη κατερχόμενος, ἐφ' ἀμάξης κλειστής, τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ, μεταβαίνων εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως. Ἡ δ' ἀκολουθία, κατὰ τὴν ἐκτεθείσαν τάξιν μόλις τῇ 12ῃ καὶ ἡμισείᾳ ἔφθασεν εἰς τὸν αὐτὸν ναόν, διὰ τῶν ὁδῶν Πειραιῶς, Αἰόλου καὶ Ἑρμοῦ. Τῇ 1 1/4 ὁ Βασιλεὺς καὶ τινες τοῦ Διπλωματικοῦ σώματος ἀπέρχονται τοῦ ναοῦ ἐφ' ἀμάξης, ληγούσης τῆς νεκρωσίμου ἱερουργίας. Μεθ' ὃ ὅλη ἡ πένθιμος συνοδεία, τὴν αὐτὴν τηροῦσα τάξιν, ἐξέρχεται τοῦ ναοῦ καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων, ἔνθα ἔφθασεν ἀκριβῶς τῇ 2ῃ ὥρᾳ (μετὸν εἴκοσι λεπτά) χωρεῖ πρὸς τὴν ἀγούσαν εἰς τὸ Ἀ' Νεκροταφεῖον, ὅπου κατατεθήσεται ὁ νεκρὸς πρὸ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ μνημείου Τοσίτζα, ὅπως ἀπαγγελοῦσιν οἱ ἐπιτάφιοι λόγοι.

Τοιαύτη ἐν ἀτελεῖ, πλὴν ὡς οἶόν τε πιστῇ, σκιαγραφίᾳ ὑπῆρξεν ἡ κηδεὶα τοῦ ἐπιφανοῦς τῆς Ἑλλάδος πολίτου, σπανίως δ' οὕτω λαμπρὰ καὶ ἐπιβάλλουσα ἐπικηδεῖος τελετὴ ἐγένετο ἐν Ἀθήναις καὶ μετὰ πόσης ἐνδείξεως γενικοῦ πένθους καὶ πολυανθρώπου συνοδείας.

Δὲν ἔχω καιρὸν διὰ νὰ μεταδώσω τῇ «Πανόπῃ», τὰς ἐντυπώσεις μου ἐκ τῶν ἐπισταφίων λόγων, οἵτινες τῇ στιγμῇ ταύτῃ ἀπαγγέλλονται, τὸ δὲ ταχυδρομεῖον ἐπείγει.

Ἰων

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Μετὰ πολλῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως διῆλθεν ἡ πόλις ἡμῶν τὰς διασκεδάσεις τῶν ἀπόκρεω. Ὁ θάνατος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως Κουμουνδούρου, παρεκώλυσε τὸν δημόσιον χορὸν εἰς τὸ δημοτικὸν θέατρον καὶ οὕτω ἡ καλὴ τάξις δὲν ἔσχε καιρὸν νὰ διασκεδάσῃ ἰδιαιτέρως διὰ τὸ ἀνέτοιμον καὶ τὴν ἑλλειψιν χρόνου πρὸς παρασκευὴν νέου χοροῦ. Ἡ προχθεσινὴ ἡμέρα βροχερὰ καὶ ἀνέλιος οὔσα, δὲν ἐπέτρεψε νὰ ἐορτάσωμεν τὰ κοίλουμα λεγόμενα.

— Ὑπὸ λύπης κατελήφθημεν, ἀναγνόντες ἐν ταῖς ἐφημερίσιν αἱ «Ὠρὰν» καὶ αἱ «Ἰδέων» ὅτι ὑπεβλήθη καὶ ἐπεψηφίσθη εἰς πρῶτην ἀνάγνωσιν παρὰ τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον «περὶ ἐξομοιώσεως τῶν ἐν τοῖς προτύποις τῶν διδασκαλείων ἐργασθέντων παλαιῶν δημοδιδασκάλων πρὸς τοὺς νέους». Ἐζήτησαμεν νὰ μετριάσωμεν τὴν λύπην μας ταύτην, σκεφθέντες, μὴ τοι αὐτοὶ οἱ διὰ τοῦ λυπηνοῦ τούτου ἀποκλειόμενοι παρὰ τοῦ διδασκαλικοῦ τούτου κλάδου, εἰσὶν οἱ καταστρέψαντες τὴν προληκτικὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν; ἀλλ' ἐν τῇ σκέψει μας ταύτῃ εὐρομεν, ὅτι πᾶν ὅ,τι καλὸν ἐνυπάρχει ἐν τῇ προκαταρτικῇ ταύτῃ ἐκπαιδεύσει, εἰς τοὺς ἀρχαίους τούτους δημοδιδασκάλους ὀφείλεται. Τί παθὼν ὁ κ. Ὑπουργὸς ὑπέβαλε νομοσχέδιον δημιουργοῦν πρὸς τὸ κ. Ὑπουργὸς καὶ ἡ Βουλὴ θέλει ἐπανορθώσει ἐν ἀδίκημα, προσγενόμενον εἰς τοὺς ἐκ τοῦ παλαιοῦ Β. Διδασκαλείου ἐξεληθόντας καὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐγγηράσαντας.

Ἐχομεν δὲ πεποίθησιν ὅτι θέλομεν ἐπανελθῇ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ὅπως ἐκφράσωμεν τῇ τε Βουλῇ καὶ τῷ κ. Ὑπουργῷ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν γηραιῶν τούτων δημοδιδασκάλων ἐπὶ τῷ ἐπανορθωθησομένῳ ἀδικήματι.

— Ὁ ἐξ Ἀμοργοῦ περιβόητος κακοῦργος Δημήτριος Μερκούρης μεθ' ἑτέρου τινὸς συνεισάρχου αὐτοῦ, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἐμφωλεύοντες καὶ ὑπὸ ἀλλοτρίαν ἐπωνυμίαν, ἠθέλησαν νὰ ταράξωσι τοὺς γάμους τοῦ Νικολάου Σ. Βαλσαμῆ καὶ τῆς Καλλιόπης Νικήτα Ἐξαρχοπούλου, τελουμένων κατὰ τὴν νύκτα τῆς 24 πρὸς τὴν 25 Φεβρουαρίου ἐν τῇ συνοικίᾳ Βροντάδου. Ἐφ' ᾧ γενομένης συμπλοκῆς ἀπεπειράθη αὐτοὶ διὰ πιστολίου καὶ κάμας νὰ φονεύσῃ τοὺς ἐπιτεθέντας κατ' αὐτῶν ὅπως τοὺς ἐξαγάγῃσι τῆς οἰκίας, ἔνθα ἐτελοῦντο οἱ γάμοι, καὶ ὅπου ἀπρόσκλητοι οὗτοι προσήλθον ἕνα διὰ τῆς βίας λάβωσι μεθ' ἑαυτῶν τὰ πρὸς διασκεδάσιν τῶν νυμφίων μεμισθωμένα μουσικὰ ὄργανα. Ἀλλὰ πρὶν καταγάγῃ τραύματα ἐτρώθη παρ' ἀγνώστου καιρίως εἰς τὴν γαστέρα, καὶ μετεκομίσθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, ἔνθα ἀνακρινόμενος κατέθεσεν ὅτι ἀνήκει εἰς τοὺς ληστοπειρατὰς τοὺς ληστεύσαντας ἐν πλοιάριον ἐν τινὶ ἐρημονήσῳ παρὰ τὴν νῆσον Ῥόδον, ἀν καλῶς ἐνθυμούμεθα, προσορμισθὲν, καὶ ζῶντας κατακλείσαντας εἰς τὸ κύτος τοῦ πλοίου τοὺς ἐν αὐτῷ, τὸ ἐξύθισαν εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν, ὅτε τυχαίως ἀνεκαλύρθη παρὰ σπογκαλιῶν. Ὁ τραυθεὶς λοιπὸν Μερκούρης, εἶνε εἰς τῶν πρωτοεργῶν τῆς θηριώδους ταύτης πράξεως, ἀλλ' ὁ ἕτερος τῶν συνεισάρχων τοῦ ἀφάνους γένεστος δὲν συνελήφθη μεθ' ὧν τὰς προσπάθειάς τῶν ἀρχῶν, καὶ φαίνεται ὅτι ἐδραπέτευσεν. Ὁ δὲ Μερκούρης διατρέχει τὸν ἔσχατον κίνδυνον.

— Παρατίθω τις ἐπιστέλλων κατὰ τὴν 6 Φεβρουαρίου τῇ ἐφημερίδι τῶν «Νέων Ἰδεῶν» ἐκ Τήνου, ἀποδοκιμάζει τὴν εὐγενῆ τοῦ δημάρχου Τηνίων κ. Α. Δρόσου συμπεριφορὰν πρὸς τὸν Δῆμον τῆς Ἑρμοπόλεως, διότι ὁ κ. Δρόσος εὐφρεστίθην ἐν ἡμέρᾳ παντελοῦς ἐλλείψεως κρεάτων ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, νὰ πέμψῃ, παρακληθεὶς παρὰ τοῦ Δημάρχου Ἑρμοπόλεως, ἐξακοσίας ὀκάδας κρέατος πρὸς ἡμᾶς. Τοῦτο δὲ, λέγει, ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ στερηθῶσιν οἱ Τήνιοι κρεάτων. Ὁ Παρατίθω, καθ' ἡμᾶς, τοιαῦτα γράψας, ἀπέδειξεν ὅτι ἀνήκει εἰς τὰς ἀνθρώπων προϊστορίων, καὶ ἐπομένως δὲν ἀνήκει εἰς κοινωνίαν εὐ ἡγμένων πολιτῶν. Ἀλλως, ἤθελεν ἐπιδοκίμασι καὶ ἐπαινέσῃ τὴν προθυμίαν τοῦ κ. Δημάρχου Τηνίων, σπεύσαντος νὰ ἀποστείλῃ κρέατα εἰς γείτονα Δῆμον καὶ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τῶν Γηνίων δημαρχεῖ ἀνὴρ εὐγενῆς, γινώσκων τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα καὶ πρὸς τοὺς συνδημώτας αὐτοῦ καὶ πρὸς τοὺς δημώτας τοῦ Δήμου Ἑρμοπόλεως, ἅτινα λέγονται καθήκοντα φιланθρωπίας, καὶ διὰ τὰ ὅποια οὐχὶ μομφῆς ἀλλ' ἐπαινῶν ἄξιός ἐστίν ὁ εὐπατρίδης Τήνιος κ. Δρόσος. Ἐὰν ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον κρυπτόμενος Παρατίθω, ἐγίνωσκεν ὅτι συνηθιστὸν ὅτι ὁ Δῆμος Ἑρμοπόλεως προθύμως ἐσπευσε νὰ ἐπαρκεσθῇ εἰς τὴν ἑλλειψιν ταύτην, βεβαίως θὰ ἡσχύνετο εἰς τὴν πατρίδα του, ἐὰν φρονῇ ὅτι 600 ἢ 700 ὀκάδες κρέατος, ὅπερ εἶνε τὸ μόνον ὅπερ ἐστάλη ἡμῖν ἐκ Τήνου, ἀφῆκε τὴν πατρίδα του ἀνευ κρέατος, ἀφοῦ καθ' ἑκάστην Τήνιοι κτηνέμποροι πέμπουσιν ἐνταῦθα ζῶα πρὸς πώλησιν, χωρὶς ἡ Τήνος νὰ στερηθῇ κρεάτων. Τότε μόνον ἀλλάσσει τὸ πρᾶγμα, ἐὰν ὁ γράφων ἀφῇ μὴ ἐπιζητῶν νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ δημάρχου κ. Δρόσου, ἐνόμισεν ὅτι εὖρε τοιαύτην, τὸ αἰσθητὸν τοῦ ἀστοργεῖν καὶ μισάνθρωπον ἐκδηλῶν, καὶ διὰ τὸ ὅποιον ἀπορρῶν εἶνε πῶς ὁ φιλόδημος καὶ φιλόπολις συντάκτης τῶν «Νέων Ἰδεῶν», δὲν τῷ παρετήρησεν ὅτι μόνον οἱ μοῖρα εὐγενῶν πρὸς ἀλλήλους αἰσθημάτων ταύτας τῶν δύο γειτόνων δῆμων.